فقال اکر فردا نیایم وترا نبینم زن من طلاق فجاء غدا ووقف من
بعید یری الطالب والطالب لا یراه فرجع فقد بر عن یمینه امراة
اجرت دارها من رجل فغضب زوج الآجرة فقال بالفارسیة
تا این مستاجر درین خانه است وقباله در دست وی است
اکر من درین خانه آیم تو طلاق فطلبت الآجرة فسخ الاجارة
من المستاجر فتفاسخا وتعذر رد القبالة ضیاعها واشهد علی
الفسخ فدخل الحالف لا یحنث لان المفهوم والمراد من قوله
وقباله در دست ویست ای منع الدار فی عقد قبالة لا قیام
ذکر القبالة فی ید حقیقة رجل رای امراته تکلم اجنبیا فقال اکر
بیش تو با مرد بیکانه سخن کوی فانت طالق فکلمت تلمیذا
لزوجها لیس من محارمها او کلمت رجلا ساکنا فی منع الدار بینهما
محرمیة ولکن لا محرمیة بینهما او کلمت رجلا من ذوی رحمها ولیس
من محارمها فانه یقع الطلاق رجل قال اکر من نان داماد خورم
فامراتی طالق فسافر ختنه وخلف لاهله واولاده نفقة من الحنطة
فخبزت المراة فاکل الحالف الخبز حنث لان ما خلف باق علی ملکه
وقد اتخذت الاخباز باذنه فصار الاخباز له ولو قال اکر رشتهٔ
زن خویش بوشم فهی طالق سسنع ذر رشتهٔ وبست در رست

ان فعل ذلک علی وجه العامة حنث لانه لبس غزلها ولا یشترط
ان یکون کرباسا لانه ذکر لبس الغزل وهذا لبس حقیقة ولو قال ل
اکر تا یک سال کرباس کسی بکیر و ببافم فامراتی طالق معجد کرفت
وبافت لا یحنث لانه اختص باسم علی حدة رجل قال لاخر اکر
کف پای تو بوسه ندهم این ساعت فکذا فقبل باطن خفه
وقدمه فیه حنث لان الحلف وقع مجازا علی کف قدمه دون
خفه ولو قال با فلان باشد درین ده یا من فلم یرتحل فلان
عنها ومکث هذا الحالف ایضا حنث لانه فی معنی انه ان اسکن
انا وقد سکن ولو قال لامراته اکر با فلان بنشینی وبخیزی
فانت طالق وفلان علی السطح وهی فی الدار یتکلمان قال
حقیقة المحالسة ان یجمعها مکان واحد فی الجلوس کالمشارة
والمواکلة والمنادمة لکن یراد من هذه الاجتماع والاختلاط
فان کان فلان یجلس علی السطح وهذه فی الدار لیست کلاما
وتخلیطا فقد اجتمعا بما غرضه المنع فحنث وان اتفق مرور
ذلک علی السطح لا لهذه ونظرت هذه الیه وتکلمت لا للمخاطبة
ارجوان لا یحنث ولو قال لامراته اکر جهار دست وپای تشکنم
فانت طالق ولم یکسر ان اراد به الفور طلقت والا فما دام